

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6T/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010794
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119010794.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eliška Šnajderová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.01.2020 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

A. T., nar. XX.XX.XXXX v T. T., trvale bytom P., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica

J. R., nar. XX.XX.XXXX vo W., trvale bytom F. H. Č.. X/XX, H., miestna časť H. U., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová

sú vinní, že

dňa 28.05.2019 o 23:10 hod. po predchádzajúcej dohode najskôr prostredníctvom internetového portálu www.pokec.sk a neskôr prostredníctvom telefonického rozhovoru sa poškodený H. C. stretol v Banskej Bystrici, Cesta ku Smrečine, pri firme ANKOS Slovakia, s H. T., ktorá mu mala poskytnúť sexuálnu službu vo forme uspokojenia rukou, za čo mal poškodený H. C.P. podľa dohody zaplatiť 20,- €, pričom následne prešli pod prístrešok, kde poškodený H. C. zaplatil H. T. ešte pred vykonaním sexuálnej služby sumu 10,- € s tým, že po vykonaní dohodnutej sexuálnej služby jej doplatí zvyšných 10,- €, avšak k úplnému a dohodnutému sexuálnemu uspokojeniu poškodeného H. C. nedošlo, v dôsledku čoho H. T. nežiadala o vyplatenie zvyšných 10,- € a tak po ukončení stretnutia odišiel poškodený H. C. smerom k čerpacej stanici Shell nachádzajúcej sa v blízkosti Autobusovej stanice Terminal, pričom keď sa nachádzal ešte pred kruhovým objazdom pred čerpacou stanicou, zastavilo pri ňom osobné motorové vozidlo zn. VW Golf ev.č. P.-XXXBE, z ktorého vystúpil obžalovaný J. R.Z., ktorý na poškodeného H. C. zakríčal „stoj“, v dôsledku čoho poškodený H. C. zo strachu začal pred obžalovaným J. R. utekať tak, že najskôr bežal cez autobusové nástupište autobusovej stanice, následne vybehol na parkovisko pred Obchodné centrum Terminal, pričom obžalovaný J. R. bežal za ním, počas behu poškodený H. C. niekoľkokrát spadol, avšak napokon sa dostal na hlavnú cestu č. I/66, kde za účelom vyhľadania pomoci pred stále prenasledujúcim obžalovaným J. R. zastavoval okoloidúce motorové vozidlá, následne pri ňom zastavilo osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf ev. č. P.-XXXBE, ktoré šoféroval obžalovaný A. T., ktorý z vozidla hneď vystúpil a chytil poškodeného H. C. za mikinu pod krkom, v dôsledku čoho nemohol ďalej utekať, následne k ním pribehol obžalovaný J. R., ktorý spoločne s obžalovaným A. T. v čase o 23:30 hod. natlačil poškodeného H. C. proti jeho vôli cez ľavé zadné dvere do osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf ev. č. P.-XXXBE, kde po jeho pravej strane sedela H. T. a na ľavú stranu sa posadil obžalovaný J. R., pričom obžalovaný A. T. si sadol na miesto vodiča, po čom sa všetci štyria presunuli s motorovým vozidlom na parkovisko Všeobecnej úverovej banky, a.s. na Námestie slobody v Banskej Bystrici, pričom počas jazdy obaja obžalovaní vyčítali poškodenému H. C., že nedoplatil H. T. za sexuálnu službu, pritom na neho zvyšovali hlas a nadávali mu, kde poškodený H. C. pred takouto agresivitou zo strany páchatelov v strachu o svoje zdravie a život, keď už nevidel žiadnu inú možnosť ako sa dostať z vozidla, navrhol obžalovaným výber jeho peňazí z bankového účtu z jeho bankomatovej karty, s čím obžalovaní súhlasili, a tak poškodený H. C. v strachu pred možným ďalším násilím odovzdal svoju bankomatovú kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX k účtu IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX obžalovanému A. T., pričom mu uviedol PIN kód od bankomatovej karty, po čom obžalovaný A. T. odišiel k bankomatu Tatra banky, a.s. na Námestí slobody č. 4 v Banskej Bystrici, kde bankomatovú kartu v čase o 23:36 hod. vložil do bankomatu, avšak sa mu nepodarilo vybrať žiadnu finančnú hotovosť, pretože

PIN kód bol nesprávny, na čo sa obžalovaný A. T. vrátil k motorovému vozidlu a vyzval poškodeného H. C., aby išiel s ním k bankomatu, kde spolu s nimi išiel aj obžalovaný J. R. a opätovne sa pokúšali vybrať peniaze najskôr poškodený H. C. a neskôr obžalovaný A. T., avšak zadávaný PIN kód bol stále nesprávny, čo po krátkom čase využil poškodený H. C., ktorý v strachu začal od bankomatu pred obžalovanými utekať smerom k ulici 29. augusta, kde pri úteku spadol pred výrobným družstvom Rozkvet na zem, následne ho obžalovaní dobehli a v čase o 23:43 hod. fyzicky napadli tak, že obžalovaný J. R. držal H. C. za ruku a obžalovaný A. T. ho najskôr dlaňou pravej ruky udrel odzadu po zátylku a potom ho spredu ľavou rukou chytil okolo krku pod svoju pazuchu, predklonil ho dopredu a pravým kolenom ho kopol do tváre, potom ho trikrát päťou pravej ruky udrel do tváre, znovu ho po predkolení kopol pravým kolenom do tváre, až nakoniec ho obaja zvalili na zem, čím poškodenému H. C. nespôsobili žiadnu škodu na majetku, avšak spôsobili mu zranenia, a to odreninu a pomliaždenie hlavy v oblasti čelovo-spánkovej vľavo, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť ani liečenie,

teda

obaja obžalovaní

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci
- spoločným konaním si neoprávnene obstarali platobnú kartu na účel použiť ju
- spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného

čím spáchali

obaja obžalovaní

- zločin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.
- prečin „Neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty“ podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.
- prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

a za to súd

ukladá

obžalovanému A. T.

- podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovanému J. R.

- podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta č. 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 19,07 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 02.10.2019 obžalobu voči obidvom obžalovaným pre skutok uvedený vo výroku rozsudku, ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako zločin „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., zločin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., zločin „Neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty“ podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (č.l. 497).

Súd na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 05.12.2019, 08.01.2020, 15.01.2020 a 23.01.2020 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný A. T. v priebehu trestného konania ku skutku viackrát vypovedal (č.l. 33, 113, 116, 128, 560) a podrobil sa aj konfrontácii so svedkyňou H. T. (č.l. 148).

Obžalovaný T. sa od začiatku trestného konania cíti byť nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Dňa 28.05.2019 bol spolu s obžalovaným R., ako aj s H. T., pričom okolo 21:30 hod. až 22:00 hod. H. T. odišla z auta niečo si vybaviť. Asi po hodine mu zavolala, že má problém a že ju obťažuje nejaký chlap a že ju chce znásilniť, preto spolu s obžalovaným R. išli ku Smrečine, kde vystúpil z auta a spýtal sa, čo sa deje. H. T. tam revala a vrieskala, mala na sebe rozhodené oblečenie. Poškodený bol veľmi agresívny a opitý, pričom v ruke držal pivovú fľašu, s ktorou na neho zaútočil. On sa bránil tak, že poškodenému dal dve facky otvorenou dlaňou do oblasti tváre, na čo mu tento povedal, že čo sa do toho stará, že ona je kurva. Poškodený následne začal bežať, pretože sa bál. Obžalovaný R. začal za ním utekať smerom na Terminal, pričom on išiel tým istým smerom na svojom aute zn. VW Golg ev. č. P.-XXXBE. Na kruhovom objazde pri Kauflande sa otočil a išiel smerom naspäť do centra Banskej Bystrice. Poškodený na ceste zastavoval autá, pričom nevie „či už bol v takej debilite alebo čo“, ale zastavil aj jeho. Keď poškodený obžalovaného T. uvidel, pochopil, že má smolu. Obžalovaný T. vystúpil z auta a hmatmi a chvatmi sa ho snažil vložiť do auta. Následne pribehol aj obžalovaný R. a vložil poškodeného do auta. Obžalovaný T. najskôr uviedol, že poškodený sa vôbec nebránil a nastúpil do auta, avšak neskôr na otázku policajta pripustil, že poškodený sa najskôr bránil (č.l. 116). Obžalovaný T. v rámci svojho ďalšieho výsluchu uviedol, že poškodeného najskôr vyzval, aby si sadol do auta, no keď nechcel z dôvodu, že sa bál, napokon ho do auta vsunul sám tak, že otvoril zadné dvere a rukami ho posadil do auta na sedačku za vodičom. Potom ho ešte obžalovaný R. posunul ďalej, aby si mohol k nemu prisadnúť (č.l. 125).

Napokon na hlavnom pojednávaní obžalovaný T. potvrdil, že poškodený nenastúpil do auta dobrovoľne (č.l. 561).

Obžalovaný T. poškodenému zároveň povedal, že ho ide nahlásiť na políciu za znásilnenie H. T.. Poškodený začal plakať a presvedčať ich, že sa dohodnú, že jej zaplatí škodu, aj psychickú ujmu, aj podliatiny, čo jej spôsobil na rukách. Poškodený ho v aute stále prosil, aby nešiel na políciu, že to všetko urovná, pričom mu poskytol svoju bankomatovú kartu, aby išiel vybrať peniaze pre H. T.. H. T. pritom po celý čas v aute plakala, lebo ju chcel poškodený znásilniť (č.l. 126). Žiadnu peňaženku mu z ruky nevytrhol, pričom za celý ten čas peňaženku poškodeného ani nevidel. Následne poškodený išiel dobrovoľne spolu s ním a s obžalovaným R. ku bankomatu Tatra banky, a.s. na Námestí slobody. Poškodený vložil do bankomatu kartu, zadával PIN kód, avšak transakcia neprebehla. Potom vložil kartu do bankomatu obžalovaný T., no peniaze sa nepodarilo vybrať. Keď to poškodený zbadal, rozbehol sa preč smerom ku Kauflandu a on vybral bankomatovú kartu a hodil ju za ním. Obžalovaný R. sa rozbehol za poškodeným, ale ho nedobehol. On sa vrátil naspäť do auta ku H. T., kde sa vrátil aj obžalovaný R.C. a spolu išli naspäť na pumpu Shell pri Terminali. Tam prišli na nimi policajti.

Neskôr obžalovaný T. uviedol, že keď poškodený ušiel od bankomatu, tak sa spolu s obžalovaným R. za ním rozbehli a začali mu dohovárať, prečo uteká. Poškodený si zrejme v afekte myslel, že ho tam idú napádať a tak sa sám váľal po zemi. Obžalovaný R. ho zodvihol zo zeme a on mu začal dohovárať, že čo to tam hrá, že ho nikto nebije. Napokon mu podal bankomatovú kartu a peňaženku, ktoré boli predtým na zemi a ktoré mu vypadli, keď sa váľal po zemi a následne odišiel spolu s obžalovaným R. preč (č.l. 134). Znásilnenie H. T. napokon obžalovaný T. nenahlásil na políciu, pretože poškodený ho nakoniec presvedčil a tiež si uvedomoval, že keby prišli traja Rómovia na políciu, nemuseli by im policajti všetko veriť. Od nahlásenia veci na políciu ustúpil aj z dôvodu, že mal vedomosť o tom, že obžalovaný R. mal nejaké problémy a nechcel, aby ho zadržali na polícii. V prípade, ak by mu bankomat vydal peniaze, vybral by všetky, aby mal dôkaz pre políciu, že ho poškodený chcel podplatiť za to, že ho neudá kvôli H. T. (č.l. 125). Obžalovaný T. poprel, že by poskytoval H. T. ochranu, keď ona poskytovala sexuálne služby. Obžalovaný T. ďalej tvrdil, že za celý večer dal poškodenému len dve facky (č.l. 125), a to pri aute pri kruhovom objazde, kde mal na neho poškodený zaútočiť fľašou. Úplne poprel, že by poškodeného fyzicky napadol po tom, ako tento odišiel od obžalovaných od bankomatu (č.l. 134). Na svojej výpovedi zotrval aj počas hlavného pojednávania, a to aj po oboznámení sa s obrazovým záznamom na technickom zariadení (č.l. 652). Obžalovaný T. však v rámci záverečnej reči pripustil, že poškodeného atakoval (č.l. 670).

Pri konfrontácii so svedkyňou H. T. obžalovaný T. opakovane zotrval na svojej výpovedi, že nemal vedomosť o tom, že svedkyňa poskytuje sexuálne služby a žiadnu ochranu svedkyňi neposkytoval. Rovnako zotrval na svojej výpovedi, že keď zastali pri kruhovom objazde, vystúpil z auta a v sebaobrane dal dve facky poškodenému. Zároveň uviedol, že poškodenému hovoril o tom, že ho chce udať na polícii až keď išli ku bankomatu, teda nehovoril mu to v aute, v dôsledku čoho to H. T. nemohla počuť (č.l. 155 - 160).

Obžalovaný J. R. v priebehu trestného konania ku skutku viackrát vypovedal (č.l. 35, 89, 93, 104, 562) a podrobil sa aj konfrontácii so svedkyňou H. T. (č.l. 137).

Obžalovaný R. uviedol, že má vedomosť o tom, že H. T., ktorú pozná dlhšiu dobu a s ktorou v minulosti chodil, si privyrába tak, že poskytuje sexuálne služby. Dňa 28.05.2019 sa vo večerných hodinách všetci traja stretli pri čerpacej stanici Shell a tak ako on, aj obžalovaný T. vedel, za akým účelom od nich H. T. odišla, a teda že mala nejaké stretnutie s mužom, ktorému mala poskytnúť sexuálne služby. Po nejakom čase H. T. volala obžalovanému T., že má problém s mužom, že tento od nej vyžaduje iné praktiky ako sa dohodli, chcel od nej, aby sa vyzliekala, aby ho kopala a iné veci. Obaja preto išli smerom k H. T. a keď zastali autom, poškodený sa zľakol a začal utekať. On začal za ním bežať, avšak ho nedobehol. Poškodený počas behu viackrát spadol. Medzičasom obžalovaný T. išiel autom a zastal oproti Terminalu, kde keď prišiel, poškodený už sedel v aute s nohami von a rozprával sa s H. T.. Poprel, že by poškodeného nejakým násilným spôsobom nakladal do auta a tiež že by mu zobral kartu alebo peňaženku. Poškodený si bol vedomý toho, že má H. T. niečo doplatiť a preto sám dal obžalovanému T. kartu, aby išiel do bankomatu vybrať peniaze. Poškodeného fyzicky nenapadol (č.l. 35). Keď sedeli v aute, s poškodeným komunikoval, chcel vedieť, prečo chcel od H. T. sexuálne praktiky, na ktorých sa nedohodli, vôbec na neho nekričal, nevyhrážal sa mu, nefackal ho, ani inak ho fyzicky nanapádal, vôbec sa nesnažil v ňom vzbudiť strach. Poškodený v aute komunikoval aj s H. T.. Obžalovaný R. nevidel, že by obžalovaný T. poškodeného fackoval, ani nepočul, že by sa mu vyhrážal. Potvrdil, že keď vyšli z auta na Námestí slobody, poškodeného podopierali, pretože ho tackalo, bol opitý a možno aj sfetovaný, mal hysterické záchvaty. Pokiaľ ide o peňaženku, tak túto poškodenému nezobral, len ju zdvihol zo zeme a podal mu ju. Keď poškodený znova utiekol, išiel za ním, lebo vykrikoval hlúposť, pričom videl, že poškodený je na zemi. Prišiel k nemu a dal mu do ruky peňaženku po tom, ako ho zdvihol zo zeme (č.l. 92).

Obžalovaný R. taktiež uviedol, že keď sa stretli s H. T. po tom, ako bola s poškodeným, táto vyzerala vyplašene, avšak ak si dobre pamätá, neplakala (č.l. 99). Nevidel, že by obžalovaný T. dal poškodenému nejakú facku (č.l. 100). Počas toho, ako boli v aute si to poškodený s T. vyrozprávali, pričom T. uvádzala, že chcel od nej aby počas tej sexuálnej služby do neho kopala a aby sa aj vyzliekla. Obžalovaný T. preto začal spomínať policajtov, kedy sa poškodený začal ešte viac hystericky správať a hovoriť, že ho to mrzí a že H. T. dá peniaze (č.l. 100). Poškodený obžalovaného T. prosil, aby policajtov nevolal. Poškodený sa vôbec nesprával tak, že by mal z nich strach, práve naopak, sám posielal obžalovaného T., aby išiel vybrať peniaze, pričom dohodli sa na sume 30,- € až 40,- € (č.l. 100). Pokiaľ bol s poškodeným, tak ho za celý čas ani raz neudrel, nekopol a nechtyl ho pod krk, ani inak ho fyzicky nenapadol. Do jediného osobného kontaktu s poškodeným prišiel vtedy, keď sa obžalovaný T. vrátil od bankomatu, že mu zrejme dal poškodený zlý PIN kód a tak potom všetci traja išli spolu ku bankomatu. Celé toto bol však nápad poškodeného. Ešte sa dohodli, že keď vyberú peniaze, dá ich H. T. a že ho potom zavezú na Terminal. Keď poškodený odišiel od bankomatu, obžalovaný T. ho určite nezbil (č.l. 102). V aute pritom H. T. nehovorila, že by ju poškodený mal chcieť znásilniť, toto volala hneď na začiatku a povedala to obžalovanému T.. H. T. v aute neplakala (č.l. 102). Podľa obžalovaného R. bol poškodený úplne v pohode, no bol opitý, voči nim sa správal normálne, len bolo z neho miestami cítiť agresivitu a strach, čo bolo zapríčinené zrejme alkoholom (č.l. 102).

Obžalovaný R. ďalej uviedol, že po tom, ako boli pri bankomate, začal poškodený od nich utekať, v dôsledku čoho sa rozbehol za ním, pretože jeho bankomatová karta ostala u obžalovaného T.. Keď ho dobehol, poškodený bol na zemi a všimol si, že na zemi vedľa neho je jeho peňaženka, ktorú následne zdvihol a dal mu ju do rúk (č.l. 110). Potom ku nim dobehol aj obžalovaný T. a tento dal poškodenému jeho bankomatovú kartu. Nie je pravda, že by poškodeného s obžalovaným T. fyzicky napadli.

Pri konfrontácii so svedkyňou H. T. obžalovaný zotrval na svojej výpovedi, že po stretnutí s poškodeným táto telefonovala obžalovanému T. a mala mu povedať, že má problém s nejakým chlapom. Obžalovaný R. ďalej uviedol, že H. T. sa v aute s poškodeným rozprávala, vyčítala mu ako sa k nej správal a hovorila mu, že jej zaplatil len 10,- €.

Poškodený H. C. na hlavnom pojednávaní (č.l. 564) vypovedal v podstate v zhode s jeho výpoveďou z prípravného konania (č.l. 176, 183).

Poškodený od začiatku tvrdil (č.l. 176), že dňa 28.05.2019 v čase približne od 19:00 hod. do 23:00 hod. bol s kamarátmi v bare, kde vypil asi 7 - 8 rumov o objeme 0,04 dcl. Keď odišiel z baru telefonicky kontaktoval H. T., s ktorou komunikoval už predtým, a to za účelom poskytnutia sexuálnych služieb. Stretli sa neďaleko čerpacej stanice Shell pri Terminali v Banskej Bystrici, pričom sa dohodli, že mu „vyhoni“, za čo jej zaplatí 20,- € s tým, že 10,- € jej dá ešte na začiatku a po tejto službe jej doplatí zvyšných 10,- €. Podľa dohody jej pred poskytnutím sexuálnej služby vyplatil 10,- €. H. T. mu začala poskytovať dohodnutú sexuálnu službu, avšak z dôvodu, že bol pod vplyvom alkoholu, tak to chcel ukončiť bez toho, že by sa sexuálne uspokojil. Povedal jej, že to nejde, vytiahol si tepláky a odišiel preč. Zvyšných 10,- € jej nedoplatil, pretože to od neho ani nežiadala. Keď od nej odišiel chcel ísť domov,

prešiel popod železničný most, no keď sa nachádzal pri kruhovom objazde, zastavilo na jeho úrovni motorové vozidlo zn. VW Golf, z ktorého agresívnejšie vystúpil Róm, a to z miesta spolujazdca a išiel rýchlejšie ku nemu. On sa zľakol, nevedel o čo sa jedná, no v podvedomí si to dal do súvisu s H. T., ktorá mu tesne predtým poskytovala sexuálnu službu. Poškodený hneď začal utekať, a to cez Terminal, kde sa nachádzajú autobusové zastávky, prebehol cez celý priestor až sa dostal ku schodišťa, ktoré vedie od zastávok na vrchné parkovisko. Na schodoch sa potkol a spadol. Následne utekal v priestore medzi vrchným parkoviskom a briežkom, ktorý vedie k hlavnej ceste. Vedel, že ten Róm beží za ním. Chcel sa dostať aj popod zábradlie smerom dole na štátnu cestu, no toto sa mu nepodarilo, lebo tam boli drôty a tak bežal ďalej smerom na Kaufland. Podarilo sa mu dobehnúť ku schodom, ktoré vedú od tohto parkoviska dole na chodník k štátnej ceste, kde znova spadol a udrel si kolená a lakte. Následne sa dostal na hlavnú cestu, kde sa snažil zastavovať autá. Prvé auto mu nezastavilo. Zastavilo mu však druhé auto, pričom myslel si, že mu ide niekto pomôcť. Z tohto auta však vystúpil ďalší Róm. Tento ho hneď chytil za ruku tak, aby nemohol utekať a potom tam dobehol ten druhý Róm, ktorý ho naháňal. Keďže bol v šoku, nevedel sa poriadne vyjadriť, čo tam títo dvaja robili, či ho niektorý z nich aj neudrel do hlavy. Potom sa ocitol v aute, sedel vzadu v strede, kde po jeho ľavej ruke sedela H. T.P. a po pravej ten, čo ho naháňal a ktorý ho držal za ruku. V aute mu niečo hovorili, no bol v šoku a nevie sa presne vyjadriť, veľmi sa bál, pretože nevedel, čo môže nasledovať. V aute na neho rozprávali len tí dvaja Rómovia, T. bola ticho. Bol pod takým tlakom, že im povedal, že im dá peniaze z karty. V aute už nevidel inú cestu späť. Išli teda na Námestie slobody, kde z auta odišiel jeden Róm a následne vystúpil on a spolu s obžalovanými išiel k bankomatu. Kým išli k bankomatu, bankomatovú kartu mal odloženú v peňaženke a peňaženku v ľavom vrecku nohavíc. Dovtedy peňaženku ani nevyťahoval a prvýkrát ju začal vyťahovať zrejme až po ceste k bankomatu. Následne vložil kartu do bankomatu, avšak zadával zlý PIN kód, a to preto, že bol stále v šoku a nevedel si naň riadne spomenúť. Počas zadávania PIN kódu mu niektorý z tých dvoch Rómov zobral peňaženku a mal ju pri sebe. Keď stáli pri bankomate využil túto situáciu a ušiel smerom na ulicu 29. augusta. Keď utekal potkol sa a spadol. Obaja Rómovia k nemu dobehli a nepamätá si, či ho fyzicky napadli. Pripustil, že po celý čas mal peňaženku v ruke, no bankomatovú kartu po ňom niektorý z nich hodil. Peňaženka mu mohla vypadnúť z vrecka aj keď spadol a ležal na zemi. Potom obžalovaní od neho odišli. On následne zavola kamarátovi a povedal mu, čo sa stalo. Kamarát prišiel po neho a išli spolu domov. Poškodený si voči obžalovaným neuplatnil nárok na náhradu škody (č.l. 182). V rámci ďalšieho výsluchu (č.l. 183) sa poškodený nevedel presne vyjadriť, koľko peňazí mu v peňaženke chýbalo. Rovnako nevedel, či nejaké peniaze dával obžalovaným sám, alebo mu ich zobrali. Ďalej uviedol, že po výsluchoch na polícii išiel na ošetrovanie do nemocnice. Mal opuchnutú hlavu, ošúchané kolená a lakte a na oboch rukách aj nohách mal zošúchané aj háňky na prstoch a rukách. Poškodený doplnil, že pri stretnutí s H. T. od nej nepožadoval žiadne sexuálne praktiky, aby ho bila alebo aby ho kopala. Je možné však, že ju bozkával na krk a možno ju chytil za prsia a zadok. T. v aute neplakala, nemala na to dôvod. Pripustil, že keď stáli pri bankomate, tak mal peňaženku v ruke a začal s ňou utekať. S fľašou na nikoho neútočil, pričom obžalovaného T. prvýkrát registroval až potom na hlavnej ceste, keď zastavoval vozidlá. Nepočul, že by mu v aute obžalovaní hovorili, že idú s ním k policajtom (č.l. 191). Poškodený na hlavnom pojednávaní (č.l. 564) zotrval na svojej výpovedi, avšak doplnil, že zo začiatku sa bránil, keď nastupoval do auta, no z dôvodu, že boli dvaja, tak sa mu to nepodarilo. Určite však svojvoľne do auta nastúpiť nechcel. Vplyvom toho, že bol slabý ho museli potlačiť. V aute dal zo strachu a pod tlakom obžalovaným zvyšné peniaze okolo 10,- € a pod nátlakom im povedal, že im dá ešte ďalšie peniaze z bankomatu, lebo si myslel, že keď im dá peniaze, že ho pustia. Čo sa stalo pri bankomate si už presne nepamätal, avšak vie len jedno, že mal v hlave iba to, ako im má utiecť. Po tom, ako ho dobehli, keď im utiekol od bankomatu, ho asi začali kopať a jeden z nich ho udrel aj do hlavy, následkom čoho mal hlavu opuchnutú. Keď išiel spolu s kamarátom domov, tak mu bolo zle, pociťoval bolesť hlavy, nevoľnosť a vracal. Doma sa rozplakal a zavola otcovi, pretože nevedel, čo má robiť. Následne zavola na políciu. Keby vedel akú psychickú traumu alebo psychický teror bude pociťovať nasledujúce mesiace, políciu by nevolal. V tej chvíli sa totiž cítil pod veľkým tlakom, strašne sa bál. Myslel si, že obžalovaní by na neho mohli vyťahovať nôž pri jeho zlých odpovediach na ich psychický nátlak, keby im neodpovedal to, čo by oni chceli. Snažil sa im každopádne vyhovieť, keďže bol tlakom. Nesprávny PIN kód im nenadiktoval zámerne. Pod tlakom si naň nevedel spomenúť.

Na hlavom pojednávaní poškodený po upozornení na rozpory obhajcom JUDr. Jánom Segečom uviedol, že si myslí, že v aute im dal peniaze z peňaženky, ktorú mal vo vrecku. Nevedel uviesť, či potom peňaženku držal v ruke alebo či ju dal naspäť do vrecka. Vzhľadom na odstup času si už nepamätal, či peňaženku vyťahoval už v aute alebo až potom.

K výsluchu na polícii uviedol, že keďže bol zľaknutý a bol v strese, veľakrát nevedel zložiť súvislú vetu a tak sa mu snažili policajti pomôcť, aby si spomenul. Nenútili ho však nejakým spôsobom vypovedať.

Sem-tam ho doplnili v nejakých vetách, keď nevedel čo má povedať, alebo keď nevedel sformulovať správne vetu.

Svedkyňa H. T. na hlavnom pojednávaní (č.l. 587) v zhode s prípravným konaním (č.l. 212) uviedla, že poskytuje rôznym klientom sexuálne služby, pri čom jej poskytujú ochranu obžalovaní. Dňa 28.05.2019 sa s nimi stretla niekedy v popoludňajších hodinách a počas dňa v aute jazdili po Banskej Bystrici a vyčkávali, kým sa jej neozve nejaký klient. Boli aj v Žiari nad Hronom, kde obžalovaný T. išiel za svojou ženou a deťmi. Keď sa zvečerilo, začali sa jej ozývať klienti za účelom poskytnutia sexuálnych služieb. Okolo 23:00 hod. sa jej ozval neznámy muž, s ktorým sa neskôr telefonicky dohodla, že sa stretnú pri čerpacej stanici Shell pri Terminali, kde ona v tom čase bola aj s obžalovanými. Obaja obžalovaní vedeli o čo sa jedná a na aké stretnutie ide. Predtým ako sa stretla v ten deň s poškodeným mala asi tri - štyri stretnutia s takýmito klientmi, o čom taktiež obaja obžalovaní vedeli. Keď sa s poškodeným stretla, tak jej povedal, že nechce od nej nič, len že si pred ňou „vyhoniť“ a pritom sa bude na ňu pozerieť. Povedal jej, že dopredu jej dá za to 10,- € a keď sa uspokojí, tak jej ešte niečo doplatí. Ona s tým súhlasila a poškodený jej dal 10,- € a začal si „honiť“. Veľmi mu to však nešlo, trvalo mu to dosť dlho a začal ju chytať za prsia a zadok a chcel ju bozkávať na krk. Na to mu povedala, že na tom sa nedohodli a aby s tým prestal, po čom aj prestal. Keď sa poškodený nevedel dlhšiu dobu uspokojiť, tak mu povedala, že ide preč. On tiež povedal, že nič z toho nebude, vytiahol si nohavice, obliekol si bundu a išiel preč. Peniaze jej nedoplatil a ani ona od neho žiadne peniaze nepožadovala, keďže sa dohodli, že jej zaplatí, len ak sa uspokojí. Vzápätí jej volal obžalovaný R. na mobil a spýtal sa jej, koľko jej zaplatil, na čo mu ona povedala, že 10,- € a keď mu chcela vysvetliť prečo tak málo, nechcel si to dať vysvetliť a odrazu boli obaja pri nej na aute. Išli cestou k Terminalu, kde zbadali poškodeného. Obžalovaný T. zastavil na ceste a obžalovaný R. z okna na neho zakričal, aby stál. Poškodený však začal utekať smerom na Terminal. Hneď na to za ním vybehol obžalovaný R. a začal za ním utekať. Obžalovaný T. naštartoval auto a tiež išiel smerom na Terminal. Keď prišli na hlavnú cestu videla ako poškodený zastavuje autá, vrátane auta obžalovaného T., ktorého predtým poškodený nevidel a teda ho ani nepoznal. Keď obžalovaný T. pri ňom zastavil, poškodený ho najskôr požiadal, aby mu pomohol rýchlo preč. Obžalovaný T. mu aj povedal, že mu pomôže, pritom otvoril zadné dvere a povedal mu, aby si sadol. Poškodený si najskôr sadol sám, ale keď k autu pribehol obžalovaný R., chcel z auta vyjsť von, no obžalovaní mu v tom bránili tak, že ho naspäť natlačili do auta. Ona sedela po jeho pravej ruke, obžalovaný T. šoféroval. Keď boli všetci v aute išli spolu na parkovisko pri VÚB. Počas cesty sa s poškodeným vôbec nerozprávala. Obžalovaní poškodenému hovorili, prečo jej nedoplatil za službu, pričom zvyšovali na neho hlas a vulgárne mu nadávali. Ona sa snažila najskôr obžalovaným povedať, že poškodený si pri nej len „honiť“, no obaja jej povedali, aby bola ticho, aby sa do toho nestarala a tak viac nič nehovorila. Poškodený napokon povedal, že to doplatí. V aute vytiahol 10,- € a hodil ich niekde na zadné sedadlá. Obžalovaný R. na to povedal, že tie peniaze nechce. Poškodený ďalej povedal, že má peniaze aj na účte a sám od seba dal obžalovanému T. kartu a povedal mu aj PIN kód. Obžalovaný T. následne z auta vystúpil a išiel smerom k bankomatu. Oni traja ostali sedieť v aute. Po chvíli sa obžalovaný T. vrátil a povedal, že PIN kód je nesprávny, na čo mu poškodený začal udávať viaceré PIN kódy. Nakoniec však šiel s nimi do bankomatu. Potom všetci traja išli k bankomatu a ona ostala sedieť v aute. Asi po 15 minútach sa obžalovaní vrátili do auta a povedali, že karta bola zablokovaná. Potom sa vrátili na čerpaciu stanicu k Terminalu, kde ich zadržali policajti. Poškodený ku nej vôbec nebol násilný, nespôsobil jej žiadne zranenia ani modriny. Jediné čo robil a čo sa jej nepáčilo bolo, že ju obchytkával. Nechcel ju znásilniť. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaným nepovedala, že by ju chcel znásilniť, ako aj že obžalovaný T. nedal poškodenému pri čerpacej stanici žiadne facky. Poškodený sa jej v aute neospravedlňoval za to ako sa ku nej správal pri garážach. Rovnako nepočula v aute, že by ho obžalovaní išli udať na políciu. Poškodený v aute celý čas plakal a hovoril, že on to nechcel a že chce odísť. Ona v aute vôbec neplakala.

Počas konfrontácie s obžalovaným T. zotrvala na svojom vyjadrení, že poškodený si najskôr do auta sadol sám, ale keď uvidel obžalovaného R., ktorý tam dobehol, chcel z auta odísť. Obaja obžalovaní poškodeného natlačili do auta. Počas cesty poškodenému nič nehovorila, ani neplakala. Obaja obžalovaní poškodenému hovorili, prečo jej nezaplatil tak ako mal a hovorili mu, aby jej to doplatil. Pritom sem - tam na neho zakríkli a vulgárne mu nadávali. Poškodený nebol voči nej násilný počas ich stretnutia, nespôsobil jej žiadne zranenia ani modriny. Chcel ju len bozkávať a obchytkávať, čo si ona neželala. Ďalej potvrdila, že obžalovaný T. sa v aute poškodenému nevyhrážal, že ho udať na políciu za znásilnene. Obžalovaného T. pozná od detstva, pričom tento vedel za akým účelom sa mala stretnúť s poškodeným. Uviedla, že spolu s obžalovaným R. jej poskytovali ochranu, pričom zarobené peniaze si podelili (č.l. 155 - 160).

Počas konfrontácie s obžalovaným R. tiež zotrvala na svojich vyjadreniach a uviedla, že obžalovaný T., z auta ani nevystúpil, keď obžalovaný R. začal za poškodeným utekať (č.l. 145). Obžalovaní poškodeného

do auta natlačili. V aute bola celý čas ticho. Obžalovaní hovorili poškodenému, aby jej doplatil peniaze, pričom on im povedal, že nemá pri sebe peniaze, ale že ich má na karte. S poškodeným mala od začiatku dohodu, že si na nej len „vyhoní“ a že jej dá dopredu 10,- € a keď sa uspokojí, tak jej doplatí zvyšok. Keďže k uspokojeniu poškodeného nedošlo, tak jej ani nič nedoplácal a ona to od neho ani nepožadovala (č.l. 137).

Svedok D. E. na hlavnom pojednávaní (č.l. 664) v zhode s prípravným konaním (č.l. 208) uviedol, že pracuje ako pracovník SBS s výkonom jeho práce na Autobusovej stanici Terminal. Na presný čas si už nepamätal, ale raz keď mal nočnú službu robil obchôdzku v priestoroch autobusových zastávok pod Terminalom. Niekde v miestach, kde má zastávky mestská doprava sedeli traja Rómovia, dvaja chlapci a jedno dievča, nič zlé nerobili, len sa ich opýtal, kde cestujú, na čo mu jeden z Rómov povedal, že na pumpe má odstavené Ferrari a že s ním pôjdu preč. Následne išiel do kancelárie a videl na kamerách ako v priestoroch Terminalu bežia dvaja chlapci, pričom vyzeralo to tak, ako keby jeden druhého naháňal. Ten prvý vbehol do takého miesta, kde sa priestory Terminalu nedajú opustiť a tak sa musel vrátiť, čím sa jeho náskok znížil. Cez kamery spoznal, že ten, čo naháňal toho prvého, bol jeden z tých, čo sedeli na lavičke. Keď toto videl na kamerách, vyšiel z kancelárie, výťahom sa presunul hore k parkovisku, a prešiel na terasu, odkiaľ videl ako na hlavnej ceste pod Terminalom stojí auto zn. VW Golf a videl ako nejaký chalan natláča iného chalana do toho auta, pričom ten natláčaný vykrikoval niečo ako „pomoc, pomoc“ a tiež videl, resp. sa mu zdalo, že v aute sedel niekto iný, ktorý ho ťahal dovnútra. Keď bol tento chalan v aute natlačený, ten čo ho natláčal, zavrel za ním dvere, nasadol na miesto vodiča a pohli sa smerom do mesta. Volal na nich, že zavolá na políciu, ale tým ich chcel len odstrašiť, políciu napokon nevolal.

Svedok H. A. sa na hlavnom pojednávaní (č.l. 586) v zhode s prípravným konaním (č.l. 218) vyjadril k okolnostiam, ktoré nasledovali po spáchaní skutku. Poškodený, s ktorým býva v jednom byte, mu v noci okolo 23:50 hod. telefonoval a po dlhej chvíli mu povedal, že ho zbili cigáni. V telefóne aj plakal. Ihneď išiel za ním, pričom keď k nemu prišiel ku Samoške, poškodený sedel na zemi, opretý o múrik, nič nehovoril, len predychával. Všimol si, že mal na sebe roztrhnuté tričko, že mal rozbité kolená a lakte. Poškodený sa sťažoval, že ho bolí hlava. Videl na ňom, že je aj opitý. Zodvihol ho zo zeme a snažil sa ho dostať do bytu. Poškodený v polovici cesty nevládal, ľahol si na zem, kde si chcel oddýchnuť a potom keď sa postavil na nohy, zvracal. Počas cesty mu hovoril, že ho zbili dvaja cigáni, že ho začali naháňať niekde pri Termináli, že ho nasilu dostali do ich auta a že boli pri VÚB. Tiež mu povedal, že mu zobrali kartu a snažili sa cez bankomat dostať k jeho peniazom. Následne keď prišli do bytu, zavolať políciu a išli spolu s poškodeným na najbližšiu policajnú stanicu.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal so súhlasom prokurátora a obžalovaných (č.l. 589) zápisnicu o výsluchu poškodenej JUDr. Andrey Matysovej z prípravného konania (č.l. 195), ktorá sa ako zástupkyňa Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. vyjadrila, že k samotnému skutku nevie nič uviesť. Dňa 28.05.2019 bol však fyzicky napadnutý poškodený, ich poistenec, ktorý utrpel poškodenie zdravia a ktorému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorej náklady uhradila Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 19,07 €, a to za lekársku službu prvej pomoci vo výške 10,27 € a spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky vo výške 8,80 €. Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody a navrhla, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovaným povinnosť túto škodu nahradiť.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním (so súhlasom obžalovaných a prokurátora) znaleckého posudku a odborného vyjadrenia a prečítaním listinných dôkazov zhromaždených v priebehu trestného konania, ako aj oboznámením sa s obrazovými záznamami na technickom zariadení.

Zo znaleckého posudku KEÚ (č.l. 236 - 240) mal súd preukázané, že na skúmanie predloženej mikiny zn. FSBN (patriacej poškodenému) bolo zistené výrazné mechanické poškodenie pôvodnej celistvosti štruktúry tkaniny na prednej strane mikiny v oblasti hrude. Bezprostredne od oblasti predného horizontálneho šva kapucne smerom nadol je mikina roztrhnutá v dĺžke cca 13 cm, okraje tkaniny sú zvlhčené a rozstrapkané. Tvar a charakteristika poškodenia nasvedčuje tomu, že toto bolo vytvorené v dôsledku nadmerného ťahu, resp. trhnutím. Na zadnej strane ľavého rukáva bolo zistené mechanické poškodenie pôvodnej celistvosti štruktúry tkaniny - otvor nachádzajúci sa v blízkosti lemu na konci rukáva o veľkosti cca 1,0 x 0,8 cm. Otvor vznikol pravdepodobne v dôsledku roztrhnutia vlákien tkaniny pôsobením ťahu, trhnutím a pod. Na skúmanie predložených teplákových nohaviciach zn. JOMA (patriacim poškodenému) bolo zistené v oblasti ľavého kolena narušenie pôvodnej celistvosti štruktúry tkaniny - predratie tkaniny až na otvor s neurčito ohraničenými okrajmi približne veľkosti cca 1 x 1 cm, tkanina v okolí otvoru je na povrchu zošúchaná a povrchovo odratá v oblasti o veľkosti cca 4 x 4 cm. Na pravom kolene bolo taktiež zistené ošúchanie a odretie povrchovej vrstvy tkaniny v oblasti o veľkosti cca 2 x 2 cm. Tieto poškodenia vznikli pravdepodobne v dôsledku silného kontaktu tkaniny s pevným a drsným povrchom za súčasného pôsobenia tlaku a ťahu po tomto povrchu. Na prednej strane ľavej

nohavice približne v oblasti ľavého vrecka - vo vzdialenosti cca 17 cm od vrchného okraja nohavíc (pása) a vo vzdialenosti cca 6 cm od zvislého stredového šva bolo zistené čiastočné narušenie povrchovej vrstvy tkaniny - zatrhnutie vlákien vo zvislej línii v dĺžke cca 6 mm, poškodenie neprechádza cez celú vrstvu tkaniny. Poškodenie nie je vhodné na ďalšie skúmanie, resp. bližšie určenie mechanizmu jeho vzniku. Na zadnej strane nohavíc, v sedacej oblasti naľavo od stredu bolo zistené zatrhnutie vlákien v horizontálnom smere v dĺžke cca 25 mm, poškodenie neprechádza cez celú vrstvu tkaniny. Poškodenie nie je vhodné na ďalšie skúmanie, resp. bližšie určenie mechanizmu jeho vzniku.

Z odborného vyjadrenia MUDr. Milana Kanianskeho, znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia (č.l. 261 - 280) k zraneniam poškodeného vyplýva, že poškodený utrpel dňa 28.05.2019 v neskorých večerných hodinách odreninu a pomliaždenie hlavy v oblasti čelovo-spánkovej vľavo, podkožný krvný výrok na ľavom ramene v oblasti deltového svalu, odreninu na ľavom lakti, odreninu palca ľavej ruky, pomliaždenie s krvným výronom na ľavom stehne na prednej strane a pomliaždenie s krvným výronom a odreninu na oboch kolenách. Zranenia odreniny kolien sú najčastejšie spôsobené pádom na kolená s následným trením s kontaktnou drsnou plochou. Odreniny kolien a palca ľavej ruky, ako aj odrenina lakťa ľavej hornej končatiny vznikli po páde na kolená a hornej končatiny na pevný drsný povrch (napr. chodník, cestu), buď po pošmyknutí, strate rovnováhy alebo posotení inou osobou zozadu. Poranenie ľavého stehna v prednej časti - jeho pomliaždenie s podkožným výronom sa nachádza na mieste, kde je menšia pravdepodobnosť vzniku po páde, pretože táto oblasť je pri páde dopredu málo exponovaná a predpokladá sa jej vznik aktívnym mechanizmom, t.j. úderom alebo kopom do oblasti stehna alebo nárazom o tupý, obľý predmet. Pomliaždenie ľavého ramena vzniklo pravdepodobne tiež aktívnym mechanizmom, t.j. úderom, kopom alebo nárazom o pevný tupý predmet, napr. okraj dverí automobilu. Pomliaždenie hlavy s odreninou mohlo vzniknúť nárazom hlavou o zem pri páde, ale taktiež mohlo vzniknúť nárazom hlavou o tupý predmet, napr. okraj dverí pri násilnej manipulácii pôsobením sily inej osoby. Pomliaždenie hlavy v spánkovo - čelovej oblasti vľavo mohlo vzniknúť aj pri páde dopredu s následným nárazom hlavou o zem, alebo po páde v dôsledku facky na tvár. Uvedené zranenia mohli poškodeného obmedzovať pri výkone fyzických aktivít po dobu 4 - 5 dní. Doba liečenia je limitovaná bolesivosťou a jej trvanie znalec odhaduje na čas do 7 dní.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodeného H. C. (č.l. 331), vrátane fotodokumentácie (č.l. 334 - 338) bolo zistené, že poškodený mal dňa 29.05.2019 o 12:02 hod. palpačné bolesti v oblasti tempo-frontálnej, kde je aj podkožný hematóm a malá odrenina. Ďalšie odreniny mal v oblasti ľavého ramena, ľavého lakťa, na ľavom palci na ľavom aj pravom kolene, ako aj hematóm na ľavom bicepse a hematóm a odreninu na ľavom stehne.

Z ambulantnej správy (č.l. 339) zo dňa 29.05.2019 vyplýva, že poškodený bol v tento deň o 12:39 hod. na lekárskom vyšetrení z dôvodu napadnutia inou osobou dňa 28.05.2019 okolo 23:30 hod. Poškodený má po napadnutí odreniny na viacerých miestach tela.

Zo správy Tatra banky, a.s. (č.l. 424 - 425) mal súd preukázané, že majiteľom bankomatovej karty č. XXXX XXXX XXXX XXXX je poškodený. Z pripojeného výpisu vyplýva, že dňa 28.05.2019 v čase o 23:37:02 hod., 23:37:14 hod., 23:40:52 hod. a 23:44:38 hod. boli vykonané neúspešné pokusy o výber peňazí z bankomatu z dôvodu nesprávneho PIN kódu.

Zo správy Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. (č.l. 426 - 427) vyplýva, že poisťovňa uhradila za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodeného v súvislosti s poškodením zdravia, ktoré utrpel dňa 28.05.2018 sumu 19,07 €, ktorá pozostáva z nákladov na ambulantnú pohotovostnú službu vo výške 10,27 € a spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek vo výške 8,80 €.

Z evidenčnej karty vozidla (č.l. 432) mal súd preukázané, že vlastníkom a držiteľom osobného motorového vozidla Volkswagen Golf ev. č. P-XXXBE je obžalovaný T..

Z obrazových záznamov oboznámených na technickom zariadení mal súd o.i. preukázané, že poškodený utekal v priestoroch Autobusovej stanice Terminal a za ním bežal obžalovaný R.. Následne je viditeľné ako poškodený prišiel na hlavnú cestu, kde začal zastavovať motorové vozidlá, pričom po zastavení motorového vozidla obžalovaného T., obžalovaný T. vyjde z motorového vozidla, otvorí zadné ľavé dvere a spolu s obžalovaným R., ktorý na miesto príbehne neskôr, nakladajú poškodeného do motorového vozidla, na čo sa z diaľky díva pracovník SBS, svedok D. E. (č.l. 367, 385). Rovnako je z obrazových záznamov preukázaný spôsob výberu peňazí z bankomatu (č.l. 407), ako aj fyzické napadnutie poškodeného obžalovanými (č.l. 413), a to takým spôsobom ako je opísané v žalovanom skutku.

Z pripojených spisov Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/36/2010 a Okresného súdu Martin sp.zn. 2PP/31/2011 bolo zistené, že obžalovaný R. bol ako mladistvý rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/36/2010 zo dňa 31.03.2010 uznaný za vinného zo spáchania zločinu „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2

písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov so zaradením odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu pre mladistvých (č.l. 490 prip. spisu 2T/36/2010). Správanie odsúdeného vo výkone trestu bolo hodnotené pozitívne (č.l. 8 - 9 prip. spisu 2PP/31/2011). Uznesením Okresného súdu Martin sp.zn. 2PP/31/2011 zo dňa 21.04.2011 bol odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený a zároveň bola odsúdenému určená skúšobná doba na dva roky (č.l. 23 prip. spisu 2PP/31/2011). Súd po skončení skúšobnej doby nerozhodol o tom, či sa odsúdený osvedčil. Rovnako súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni, nerozhodol o tom, či odsúdenie je zahladené (§ 121 ods. 2 Tr. zák.).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/93/2012 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 20.07.2012 bol obžalovaný R. ako mladistvý uznaný za vinného zo spáchania zločinu „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečinu „Útok na verejného činiteľa“ podľa 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace v ústave na výkon trestu pre mladistvých (č.l. 582 prip. spisu). Hodnotenie odsúdeného počas tohto výkonu trestu odňatia slobody bolo pozitívne (č.l. 642 - 645). Súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni, nerozhodol o tom, či odsúdenie je zahladené (§ 121 ods. 2 Tr. zák.).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/59/2006 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 13.11.2006 bol obžalovaný T. ako mladistvý uznaný za vinného zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečinu „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (č.l. 328 prip. spisu). Hodnotenie odsúdeného počas tohto výkonu trestu odňatia slobody bolo pozitívne (č.l. 621 - 622). Súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni nerozhodol o tom, či odsúdenie je zahladené (§ 121 ods. 2 Tr. zák.).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7T/7/2019 bolo zistené, že trestným rozkazom zo dňa 29.03.2019 bol obžalovaný R. uznaný za vinného zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (č.l. 185 prip. spisu). Trestný rozkaz bol obžalovanému R. doručený do vlastných rúk dňa 29.04.2019 (č.l. 183 prip. spisu), pričom obžalovaný voči tomuto trestnému rozkazu podal odpor (č.l. 189 prip. spisu). Následne rozsudkom zo dňa 11.06.2019 bol obžalovaný R. uznaný za vinného zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (č.l. 215 prip. spisu), ktorý obžalovaný momentálne vykonáva.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči obžalovanému T. (č.l. 597 - 605) a voči obžalovanému R. (č.l. 623 - 631) je momentálne aktuálne okrem predmetného trestného konania vedené ďalšie trestné konanie, a to pre prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z.z. v znení platnom do 31.07.2019 spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Toto konanie je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 7T/71/2019, pričom doteraz nebolo právoplatne skončené (č.l. 646 - 648).

Z lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného A. T. (č.l. 609 - 619) bolo zistené, že obžalovaný T. spáchal v minulosti päť priestupkov na úseku cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov obžalovaného A. T. (č.l. 607 - 608) vyplýva, že obžalovaný T. bol doteraz šesťkrát súdom trestaný, pričom tri odsúdenia má už zahladené.

Z lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného J. R. (č.l. 634 - 640) bolo zistené, že obžalovaný R. spáchal v minulosti tri priestupky na úseku cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov obžalovaného J. R. (č.l. 632 - 633) vyplýva, že obžalovaný R. bol doteraz sedemkrát súdom trestaný, pričom ani jedno odsúdenie nemá zahladené.

Vykonaným dokazovaním mal súd spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, tento vykazuje znaky trestných činov a za jeho spáchanie sú obaja obžalovaní trestne zodpovední.

Existenciu (spáchanie) žalovaného skutku mal súd preukázanú najmä výpoveďou poškodeného H. C., svedkov H. T. a D. E. ako priamych svedkov, ktorých vyjadrenia súd vyhodnotil ako hodnoverné a majúce logickú súvislosť. Ich výpovede sú podporené výpoveďou (nepriameho) svedka H. A., ako aj obrazovými záznamami, odborným vyjadrením, znaleckým posudkom a výpisom z účtu poškodeného.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaných, súd uvádza, že ich verzia priebehu skutku, resp. motívu jeho spáchania, nebola preukázaná žiadnym z vykonaných dôkazov. Obžalovaní nielenže vypovedali o viacerých skutočnostiach rozdielne, ale navyše aj v ich výpovediach počas celého konania boli zaznamenané také nezrovnalosti a rozpory, z ktorých je zrejmé, že obžalovaní počas trestného konania klamali s cieľom vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok.

Obžalovaní ďalej spochybňovali vierohodnosť poškodeného, svedkyne T., ako aj svedka E..

V prípade poškodeného obžalovaní poukazovali na skutočnosť, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu a policajti nevykonali u neho dychovú skúšku bezprostredne po spáchaní skutku. Ďalej uvádzali, že poškodený navštívil psychologickú ambulanciu až po dlhšom období od spáchania skutku a teda závery psychologickéj správy sú nehodnoverné. Napokon tvrdili, že poškodený sa riadil len svojimi pocitmi, ktoré neboli ničím odôvodnené. Súd v tejto súvislosti uvádza, že poškodený nepopieral, že by pred spáchaním skutku požil alkoholické nápoje, avšak táto skutočnosť rozhodne nemá vplyv na trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných. Je pravda, že poškodený si na viaceré podrobnosti nepamätal, avšak táto skutočnosť mohla byť do veľkej miery ovplyvnená stresom, do ktorého sa pod vplyvom konania obžalovaných dostal a nie vplyvom požitého alkoholu. Navyše jeho výpoveď bola podporená ďalšími dôkazmi, a preto tento argument obžalovaných súd vyhodnotil ako účelový. K psychologickéj správe súd uvádza, že jej závery nemajú žiadny vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, pričom z tejto je len zrejmé, aké následky malo konanie obžalovaných na poškodeného. Napokon v súvislosti s námietkou obžalovaných, že poškodený sa riadil len svojimi pocitmi súd uvádza, že za poškodeným najskôr utekal obžalovaný R., následne ho spolu s obžalovaným T. natlačili proti jeho vôli do auta, kde mu vulgárne nadávali a pýtali od neho peniaze. Pokiaľ teda poškodený po takto prežitých udalostiach mal pocit, že mu obžalovaní chcú ublížiť a mohli by na neho vytriahnuť napríklad nôž, jeho pocity súd považuje za primerané danej situácii, a to bez ohľadu na to, či k takému konaniu obžalovaných reálne došlo.

Pokiaľ ide o svedkyňu H. T. obžalovaní namietali jej hodnovernosť z dôvodu, že táto bola pod vplyvom drog a jej výpoveď možno chápať ako pomstu obžalovanému R., s ktorým v minulosti tvorili pár. Rovnako aj v prípade tejto svedkyne súd uvádza, že jej výpoveď bola súvislá a logická a najmä podporená ďalšími vykonanými dôkazmi.

Napokon v prípade svedka D. E. obžalovaní poukazovali na skutočnosť, že tento svedok je nevierohodný, pretože nezavolať políciu, keď videl ako poškodený počas behu a nastupovania do auta volá o pomoc, o to viac, keď ide o pracovníka SBS. Súd v tejto súvislosti uvádza, že v danom prípade bolo namieste, aby svedok zavolať políciu, avšak jeho pasivita v tomto smere nijako neznižuje zodpovednosť obžalovaných za spáchaný skutok ani nespochybňuje jeho samotnú výpoveď.

Poškodený od začiatku opisoval konanie obidvoch obžalovaných a usvedčoval ich zo spáchania žalovaného skutku, pričom v jeho výpovediach neboli zaznamenané také rozpory, ktoré by spochybňovali jeho vierohodnosť.

Spáchanému skutku predchádzalo stretnutie poškodeného so svedkyňou H. T., ktorá mu mala poskytnúť sexuálne služby. Obaja sa pritom dohodli, že za tieto služby poškodený zaplatí svedkyňi H. T. sumu 20,- € a to tak, že 10,- € jej vyplatil pred poskytnutím služby a zvyšok jej mal doplatiť až po sexuálnom uspokojení. Keďže k sexuálnemu uspokojeniu poškodeného nedošlo, od ďalšieho konania upustili s tým, že svedkyňa H. T. nežiadala od poškodeného doplatenie sumy 10,- €. Takýto priebeh udalostí vyplýva tak z výpovede poškodeného, ako aj z výpovede svedkyne H. T.. Obaja vo svojich výpovediach taktiež potvrdili, že poškodený mal svedkyňu T. chytať za prsia a zadok a chcel ju bozkávať, na čom však neboli vopred dohodnutí a s čím poškodený po výzve T. aj prestal.

Svedkyňa H. T., ktorá potvrdila, že poskytuje sexuálne služby klientom, bola pritom v deň spáchania skutku s obžalovanými, ktorí jej poskytujú počas vykonávania sexuálnych aktivít s rôznymi mužmi ochranu, za čo im platí časť takto získaných peňazí. Súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaní vedeli, za akým účelom sa svedkyňa T. stretla s poškodeným, a to aj napriek tomu, že obžalovaný T. počas celého konania túto vedomosť popieral. O tom, že rovnako obžalovaný T. mal túto vedomosť svedčí nielen výpoveď svedkyne T. (č.l. 155, 212), ale aj výpoveď obžalovaného R., ktorý tak uviedol pred sudcom pre prípravné konanie (č.l. 35).

Po stretnutí teda svedkyňa T. odišla za obžalovanými, ktorí ju čakali na čerpacej stanici, pričom následne všetci traja odišli autom a neďaleko kruhového objazdu zastavili pri poškodenom, ktorý chcel ísť domov. Obžalovaný R. zvolal na poškodeného, aby stál, avšak poškodený zo strachu začal pred nimi utekať. Učinil tak z dôvodu, že sa zľakol, pričom si to dal do súvisu s predchádzajúcim stretnutím. Obžalovaní naopak tvrdia, že poškodeného zastavili preto, lebo mal svedkyňi T. ublížiť a chceli ho ísť udať na políciu. Z vykonaných dôkazov však nebolo preukázané tvrdenie obžalovaného T., že poškodený chcel svedkyňu T., ktorá po stretnutí s poškodeným mala plakať a mať modriny, znásilniť. V tejto súvislosti súd

poukazuje aj na rozpor vo výpovediach samotných obžalovaných, keď podľa obžalovaného T. mal chcieť poškodený svedkyňu T. znásilniť (č.l. 116), kým podľa obžalovaného R. poškodený mal vyžadovať od svedkyne T., aby ho kopala (č.l. 35).

Rovnako súd nemal preukázané tvrdenie obžalovaného T., že keď zastal autom pri kruhovom objazde, dal poškodenému facku, lebo tento chcel na neho zaútočiť fľašou, ktorú mal v ruke. Podľa vyjadrenia svedkyne T.P. z auta vystúpil len obžalovaný R., ktorý za poškodeným začal utekať (č.l. 145). Podobne vypovedal v tomto smere aj poškodený (č.l. 191) a obžalovaný R., ktorý nevidel, že by obžalovaný T. dal poškodenému pri aute nejaké facky (č.l. 100).

Po tom, ako poškodený začal utekať, obžalovaný R. sa rozbehol za ním smerom cez Autobusovú stanicu Terminal. Poškodený, ktorý bol v predstihu a ktorý počas behu niekoľkokrát spadol, dobehol až na hlavnú cestu, kde začal za účelom hľadania pomoci zastavovať autá. Následne pri ňom zastavilo auto, z ktorého vystúpil obžalovaný T.. Poškodený nespoznajúc osobu obžalovaného T. mal najskôr vôľu sadnúť si do auta a tak uniknúť pred obžalovaným R., avšak následne, keď zistil o koho sa jedná, chcel z miesta odísť. Obžalovaný T. ho však chytil pod krk za mikinu, aby mu v tom zabránil. Následne pribehol obžalovaný R., pričom spolu poškodeného do auta natlačili. Obžalovaný T. si následne sadol na miesto vodiča a poškodený sedel na zadnom sedadle v strede, pričom po jeho pravej ruke sedela svedkyňa T. a po pravej obžalovaný R., ktorý poškodeného držal za ruku.

Pokiaľ ide o nastúpenie poškodeného do auta obžalovaného T., súd nemá pochybnosti o tom, že poškodený nenastúpil do auta dobrovoľne, pritom sa bránil, o čom mali vedomosť aj obžalovaní. Samotný obžalovaný T. v tejto súvislosti uviedol, že poškodeného „hmatmi a chvatmi sa ho snažil vložiť do auta“ (č.l. 116). Neskôr obžalovaný T. v rámci ďalšieho výsluchu uviedol, že najskôr poškodeného vyzval, aby si sadol do auta, no keď nechcel z dôvodu, že sa bál, napokon ho do auta vsunul sám tak, že otvoril zadné dvere a rukami ho posadil do auta na sedačku za vodičom (č.l. 125). Napokon na hlavnom pojednávaní obžalovaný T. potvrdil, že poškodený nenastúpil do auta dobrovoľne (č.l. 561). To, že poškodený bol do auta proti svojej vôli natlačený obžalovanými vyplýva ďalej z výpovede samotného poškodeného, svedkov T. a E., ako aj z obrazových záznamov. Svedok E., ktorý taktiež videl ako obžalovaný R. naháňa poškodeného, navyše potvrdil, že už počas behu poškodený kričal o pomoc a takto konal aj počas toho, ako ho obžalovaní tlačili do auta.

Ďalej mal súd preukázané, že v aute obaja obžalovaní poškodenému vulgárne nadávali, zvyšovali na neho hlas a žiadali od neho, aby doplatil svedkyňi T. za poskytnutie sexuálnej služby. Poškodený preto poskytol obžalovaným svoju bankomatovú kartu za účelom vybratia peňazí. Túto skutočnosť pritom nespochybňujú ani samotní obžalovaní. Poškodený však tak učinil v dôsledku strachu pred konaním obžalovaných a takýmto spôsobom sa chcel dostať z auta von.

Obhajoba obžalovaného T., že poškodeného chytili z dôvodu, že ho chceli nahlásiť na políciu pritom nijako neobstojí. V tomto smere sú výpovede obžalovaných nejednotné, čo potvrdzuje skutočnosť, že ich výpovede sú účelové a nepravdivé. Podľa obžalovaného T. mal poškodený v aute plakať a prosiť ho, aby nešiel na políciu a za týmto účelom mu mal ponúknuť svoju bankomatovú kartu. Obžalovaný T. chcel potom vybrať peniaze z bankomatu, aby mal dôkaz pre policajtov, že ho poškodený chcel podplatiť (č.l. 125 - 126). Obžalovaný R. potvrdil, že obžalovaný T. spomínal v aute policajtov (č.l. 100). Obžalovaný T. však počas konfrontácie so svedkyňou T. zmenil svoju výpoveď a uviedol, že v aute o policajtoch nehovoril, o tomto poškodenému povedal až keď išli k bankomatu spolu s R., kde T. nebola (č.l. 159). Ďalší rozpor medzi výpoveďami obžalovaných je v opise správania svedkyne T. počas cesty autom. Podľa obžalovaného T. mala svedkyňa T. v aute plakať, lebo poškodený ju chcel znásilniť (č.l. 126). Obžalovaný R. naopak uviedol, že svedkyňa T. v aute neplakala (č.l. 99). Podľa poškodeného a svedkyne T. sa v aute rozprávali len obžalovaní. Obžalovaný R. tvrdil, že svedkyňa T. sa v aute s poškodeným rozprávala (č.l. 146), naopak podľa obžalovaného T. svedkyňa T. poškodenému v aute nič nehovorila (č.l. 158). Napokon vo výpovediach oboch obžalovaných existuje rozpor ohľadom výšky peňazí, ktoré chceli z bankomatu vybrať, ako aj účelu ich následného použitia. Kým podľa obžalovaného T. by vybrali všetky peniaze, ktoré mali následne slúžiť ako dôkaz na polícii (č.l. 125), podľa obžalovaného R. mali vybrať sumu 30,- € až 40,- € a tieto mali byť použité pre svedkyňu T. (č.l. 100).

Následne obžalovaný T. zastavil autom na Námestí slobody a odišiel k bankomatu Tatra banky, a.s. Obžalovaný R., poškodený, ako aj svedkyňa T. zostali sedieť v aute. Pokiaľ ide o ďalší priebeh okolností pri bankomate vrátane neúspešných pokusov o výber peňazí, výpovede obidvoch obžalovaných ako aj poškodeného C. sú zhodné a obžalovaní ani nepopierajú priebeh skutku v tomto smere. Obžalovaný T. sa najskôr sám pokúsil vybrať peniaze, pričom po neúspešne vykonanej transakcii sa vrátil do auta a následne spolu s poškodeným a obžalovaným R. sa vrátili ku bankomatu, kde sa najskôr obžalovaný T. a následne poškodený opätovne pokúšali vybrať peniaze, avšak v dôsledku nesprávne zadávaného PIN kódu sa im to nepodarilo.

Rozpor vo výpovediach však existuje až v časti, keď poškodený využil situáciu a spred bankomatu začal pred obžalovanými utekať, ktorí ho následne dobehli a fyzicky napadli tak ako je uvedené v žalovanom skutku. Obžalovaný R. pritom najskôr uviedol, že za poškodeným začal utekať preto, lebo si všimol, že si u neho nechal bankomatovú kartu (č.l. 110), pričom na hlavnom pojednávaní uviedol, že tak urobil preto, lebo poškodený kričal „hlúposti“ (č.l. 652). Obžalovaný T. najskôr uviedol, že obžalovaný R. sa za poškodeným rozbehol, ale ho nedobehol (č.l. 116), neskôr už tvrdil, že sa za ním spolu s obžalovaným R. rozbehli a začali mu niečo dohovárať (č.l. 134). Obaja obžalovaní zhodne tvrdili, že poškodeného fyzicky nenapadli, pričom na svojich vyjadreniach zotrvali aj po prehratí kamerového záznamu, z ktorého je viditeľný spôsob napadnutia poškodeného. Z kamerového záznamu však nie je zrejmé, že by obžalovaný T. na poškodeného po jeho fyzickom napadnutí hodil na neho bankomatovú kartu.

Súd na základe vykonaných dôkazov preto upravil opis priebehu skutku uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému priebehu (§ 163 ods. 3 Tr. por.) a zároveň, aby totožnosť skutku zostala zachovaná (§ 278 ods. 1 Tr. por.). Podľa obžaloby totiž obžalovaný T. mal na poškodeného hodiť po jeho fyzickom napadnutí bankomatovú kartu, čo však nebolo jednoznačne preukázané, pričom táto skutočnosť nevyplýva ani z oboznámeného obrazového záznamu. Súd v tejto súvislosti uvádza, že táto okolnosť nemá žiadny vplyv na právnu kvalifikáciu žalovaného skutku. Rovnako nebolo jednoznačne preukázané, kedy a či vôbec sa obžalovaní zmocnili peňaženky poškodeného, pričom ani táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie skutku z trestnoprávneho hľadiska.

Vyššie uvedené konanie obžalovaných napĺňa znaky zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečinu „Neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty“ podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečinu „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaní spoločným konaním použili násilie voči poškodenému s cieľom zmocniť sa cudzej veci, čím spáchali zločin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Spôsob, akým poškodeného naložili do auta možno označiť za formu násillia, keďže v prípade, ak by obžalovaní násilie voči poškodenému nepoužili, poškodený by sám od seba do auta nenastúpil. Následne poškodený v aute sedel medzi obžalovaným R., ktorý ho navyše držal za ruku a svedkyňou T., a to aj počas doby, keď auto bolo odstavené a obžalovaný T. išiel vybrať peniaze do bankomatu. Obhajoba obžalovaných, že poškodený mohol kedykoľvek z auta vystúpiť, keďže auto počas celej doby nebolo uzamknuté, neobstojí a pôsobí nelogicky, keďže poškodený sedel na zadnom sedadle v strede medzi dvoma osobami, z ktorých jedna ho držala za ruku a navyše obžalovaný T. s autom išiel, pričom nie je obvyklé, aby osoby bežne vystupovali za jazdy z idúcich motorových vozidiel. Obžalovaní teda jednoznačne použili násilie voči poškodenému tým, že ho do auta natlačili proti jeho vôli a v tomto aute ho aj proti jeho vôli držali.

Pokiaľ ide o motív konania obžalovaných, z vykonaných dôkazov bolo spoľahlivo preukázané, že takto konali z dôvodu, že od poškodeného chceli získať majetkový prospech, konkrétne doplatiť za sexuálne služby, ktoré mu predtým poskytla svedkyňa T.. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď svedkyne T., ktorá bola v aute prítomná a ktorá potvrdila, že obžalovaní chceli, aby im poškodený doplatil za sexuálnu službu, a to aj napriek tomu, že ona to nežiadala. Obžalovaní pritom na poškodeného zvyšovali hlas a vulgárne mu nadávali. Na svojej výpovedi pritom svedkyňa T. zotrvala aj počas konfrontácie s oboma obžalovanými. Poškodený síce nevedel presne uviesť, čo mu obžalovaní hovorili, keďže bol v šoku, avšak uviedol, že zo strachu im ponúkol svoju bankomatovú kartu v domnení, že ho pustia.

Rovnako mal súd preukázané, že obžalovaní sa zmocnili platobnej karty poškodeného, aby ju použili a tak naplnili znaky prečinu „Neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty“ podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou obžalovaných, že poškodený im svoju bankomatovú kartu poskytol dobrovoľne. Z vykonaných dôkazov bolo zistené, že poškodený tak konal v dôsledku predchádzajúcich okolností a situácie, v ktorej sa ocitol. Poškodeného totiž krátko predtým obžalovaný R. naháňal, následne ho obaja obžalovaní proti jeho vôli natlačili do auta, odkiaľ nemohol slobodne odísť, v aute mu vulgárne nadávali a chceli od neho doplatenie peňazí. Poškodený uviedol, že bol v strese, mal veľký strach a bol pod tlakom, pričom v tom čase, t.j. predtým, ako im vydal svoju bankomatovú kartu, nemohol vedieť, akým spôsobom budú obžalovaní ďalej konať. Jeho konanie, kedy im poskytol svoju kartu, aby následne využil situáciu a od nich odišiel, čo aj v konečnom dôsledku urobil, súd považuje za logické a adekvátne k danej situácii.

Napokon po tom, ako poškodený využil situáciu pri bankomate a od obžalovaných utiekol, obžalovaní ho dobehli a fyzicky napadli tak, že obžalovaný R. poškodeného držal a obžalovaný T. ho zbil tak, ako je uvedené v skutku, pričom takýmto konaním mu spôsobili zranenie, a to odreninu a pomliaždenie

hlavy v oblasti čelovo-spánkovej vľavo, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť ani liečenie. Súd pritom nepričítal obžalovaným aj ďalšie zranenia, ktoré mal poškodený na tele po spáchaní skutku, pretože z odborného vyjadrenia a napokon aj z vyjadrenia poškodeného vyplýva, že tieto vznikli v dôsledku viacerých pádov počas behu. Obžalovaní pritom poškodeného fyzicky napadli na mieste verejnosti prístupnom, čím naplnili znaky prečinu „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Skutočnosť, že v čase fyzického napadnutia sa na danom mieste nenachádzali ďalšie osoby a bola noc pritom nemá vplyv na právnu kvalifikáciu tohto trestného činu.

Súd však oproti obžalobe skutok neposudzoval aj ako zločin „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., keďže jednočinný súbeh s trestným činom „Lúpež“ podľa § 188 Tr. zák. je vylúčený, pretože obmedzovanie osobnej slobody je už zahrnuté v skutkovej podstate prísnejšieho trestného činu (Burda a spol., Trestný zákon Komentár, C. H. BECK, 2010).

Rovnako sa súd nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu „Neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty“ podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. V danom prípade závažnejší spôsob konania, forma násillia, je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby pri tomto trestnom čine. V tejto súvislosti však súd uvádza, že násillie, ktorým sa obžalovaní zmocnili platobnej karty je základným znakom skutkovej podstaty zločinu „Lúpež“ podľa § 188 Tr. zák., pričom obžalovaným nemožno pričítať tú istú okolnosť dvakrát.

Súd strany upozornil počas hlavného pojednávania na zmenu právnej kvalifikácie, pričom ani jedna zo strán nežiadala vykonať v súvislosti s touto zmenou žiadne dôkazy (č.l. 668).

Súd ďalej osobitným spôsobom zohľadňoval spôsob spáchania trestných činov, vrátane miery účasti (spoluzavinenia) obžalovaných. Porovnaním spôsobu konania obžalovaných súd zistil, že obaja obžalovaní, i keď rozdielnou mierou účasti, sa podieľali na spáchaní predmetného skutku. Je síce pravda, že poškodeného fyzicky napadol len obžalovaný T., avšak obžalovaný R. mu v tom aktívne pomáhal, keďže poškodeného pri fyzickom útoku držal.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) prihliadajúc pritom na riadne naplnenie účelu trestu.

Obžalovaný T. bol v minulosti viackrát odsúdený za spáchanie trestného činu, a to nielen majetkovej povahy. Viackrát mu bol uložený trest odňatia slobody ako najprísnejší z trestov, pričom takto uložený trest opakovane vykonal.

Súd teda uložil obžalovanému T. najprísnejší z trestov (trest odňatia slobody), pričom pri rozhodovaní o výmere tohto trestu súd zisťoval, či na strane tohto obžalovaného existujú nejaké poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti.

Súd zistil, že na strane obžalovaného T. niet žiadnej z poľahčujúcich okolností. Oproti tomu tu však existuje priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin opakovane odsúdený a také odsúdenia nie sú zahladené (č.l. 606 - 607).

Zároveň však súd neprihliadol na odsúdenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/59/2006, kde bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 Tr. zák. a teda pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. V tejto súvislosti súd v rámci predbežnej otázky (§ 7 Tr. por.) riešil, či je toto odsúdenie zahladené, keďže odsúdený tento trestný čin spáchal ako mladistvý a súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni, nerozhodol po výkone trestu odňatia slobody, či sa toto odsúdenie zahladzuje (§ 121 ods. 2 Tr. zák.). Súd vychádzal pritom z hodnotiacej správy ústavu na výkon trestu, pričom zistil, že správanie obžalovaného vo výkone trestu bolo pozitívne. Z tohto dôvodu mal za to, že toto odsúdenie obžalovaného je zahladené, a preto súd pri ukladaní trestu naň neprihliadal.

Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby určenej v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší trestný čin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. (3 až 8 rokov) o jednu tretinu, a následne ukladal obžalovanému úhrnný trest v takto upravenom rozpätí trestnej sadzby (4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov). Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici do úvahy pripadajúcej trestnej sadzby, keďže takýto trest považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaných trestných činov, t.j. v dobe od 28.05.2009 do 28.05.2019, bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a to vo veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/5/2012 a vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 3T/186/2012.

Obžalovaný R. bol v minulosti viackrát odsúdený za spáchanie trestného činu, a to nielen majetkovej povahy. Viackrát mu bol uložený trest odňatia slobody ako najprísnejší z trestov, pričom takto uložený trest opakovane vykonal.

Súd teda uložil obžalovanému R. najprísnejší z trestov (trest odňatia slobody), pričom pri rozhodovaní o výmere tohto trestu súd zisťoval, či na strane tohto obžalovaného existujú nejaké poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti.

Súd zistil, že na strane obžalovaného R. niet žiadnej z poľahčujúcich okolností. Oproti tomu tu však existuje priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin opakovane odsúdený a také odsúdenia nie sú zahladené (č.l. 632 - 633).

Zároveň však súd neprihliadol na odsúdenia Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/36/2010 a Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/93/2012, kde bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 Tr. zák. a zločinu „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., a teda pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. V tejto súvislosti súd v rámci predbežnej otázky (§ 7 Tr. por.) riešil, či je toto odsúdenie zahladené, keďže odsúdený tieto trestné činy spáchal ako mladistvý a súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni nerozhodol po výkone trestu odňatia slobody, či sa toto odsúdenie zahladzuje (§ 121 ods. 2 Tr. zák.). Súd vychádzal pritom z hodnotiacej správy ústavu na výkon trestu, pričom zistil, že správanie obžalovaného bolo pozitívne. Z tohto dôvodu mal za to, že tieto odsúdenia obžalovaného sú zahladené, a preto súd pri ukladaní trestu na ne neprihliadal.

Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby určenej v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší trestný čin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. (3 až 8 rokov) o jednu tretinu, a následne ukladal obžalovanému úhrnný trest v takto upravenom rozpätí trestnej sadzby (4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov). Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici do úvahy pripadajúcej trestnej sadzby, keďže takýto trest považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaných trestných činov, t.j. v dobe od 28.05.2009 do 28.05.2019, bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a to vo veciach Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/62/2016 a sp.zn. 4T/8/2017.

Súd ďalej uvádza, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu, keďže žalovaný skutok nie je vo viacčinnom súbehu so žiadnym z činov, za ktoré už bol obžalovaný odsúdený. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7T/7/2019 bol prvým odsudzujúcim rozhodnutím trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený (vyhlásený) už dňa 29.04.2019. Hoci tento trestný rozkaz bol neskôr v dôsledku podaného odporu zrušený, možno naň pri zisťovaní súbehu pre účely uloženia súhrnného trestu naďalej prihliadať ako na tzv. pretínajúce odsudzujúce rozhodnutie (Rt-57/1977; Rt-50/1978; Rt-29/2000-ČR).

Napokon súd uložil obom obžalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 19,07 € (lekárska služba prvej pomoci = 10,27 €, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky = 8,80 €), ktorá pozostáva z nákladov na lekárske vyšetrenie poškodeného v súvislosti so zraneniami, ktoré mu spôsobili obžalovaní.

O nároku poškodeného H. C. na náhradu škody súd nerozhodoval, keďže taký nárok nebol zo strany poškodeného v zmysle § 46 Tr. por. uplatnený.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.